

800
vere vel
aestate.

Obsecro^a humilitatem vestram, ut meo officio patrem carissimum Aelim episcopum¹ salutes cum ceteris fratribus et consacerdotibus sanctitatis tuae. Similiter et Remedium de Curio², nobis carissimum fidelemque amicum, saluta.

Et si tibi causa eveniat Paulinum patriarcham³ videndi, saluta eum mille milies. Libellum vero catholicae fidei⁴, quem domno regi^b direxit⁵, perlegebam; et satis mihi placuit in eloquentia sua et in floribus dictionum et in fidei ratione et in testimoniorum^c auctoritate; ita ut nihil his addi de quaestionibus, nuper habitis⁶ inter nos et partes Felicianas, opus esse arbitrabar. Et felix est ecclesia populusque christianus, quamdiu cum domno rege vel unum talem habebit defensorem fidei catholicae.

Sed adhuc remanet aliquid faciendum. Nam quidam Elipandus, Toletanae civitatis — nomine non dignitate — episcopus, in damnata synodali auctoritate et apostolica censura herese permanens.

Sciat tamen dilectio vestra, quod filius noster Laidradus episcopus⁷, frater vester, magnum profectum in illis partibus Deo donante egit cotidieque agit. Ut mihi vere dixerunt ex illis partibus viri relegiosi et veraces, usque viginti milia conversi sunt inter episcopos sacerdotes monachos populum, viros et feminas; plangentes pristinum errorem, gaudentesque cotidie Deo agentes gratias in agnitione veritatis et in catholicae^d fidei firmitate.

De ipso Felice⁸, iam prius per litteras nostras⁹ vel magis aliorum relatione audisti, quid gestum fuit. Et modo fuit ad Sanctum Martinum apud praefatum filium nostrum¹⁰. Et multum me amat; totumque odium, quod habuit in me, versum est in caritatis dulcedinem.

Quod rogasti litterarumstrarum serie saepius tuam appellare sanctitatem, testis est Deus cordis mei, quantum hoc desidero, ut saepius fiat secundum oportunitatem temporis et portitoris, optans, ut me habeas praesentem in litteris meis, ut nihil nobis desit in caritatis communione praeter oculorum praesentiam^e. Sed his multo maior est et melior perpetua sanctae caritatis praesentia in Christo Iesu domino nostro.

209.

Alcvinus Calvino presbytero et monacho S. Stephani scribit de rerum externarum usu; de Eanbaldi II archiepiscopi Eboracensis incommodis; de adulatione vitanda; de suo in Iohannis evangelium commentario, cet. a. 800 fere medio.

Codd. H fol. 25'—29, T* fol. 104—106', A 2 fol. 158'—160', (A 1 fol. 38'), A 1* p. 48—52 n. 35^a.

Edd. Q 101, F 58, J 149. — Migne col. 246.

DILECTISSIMO FILIO CALVINO PRESBITERO¹¹ ALBINUS DEVOTUS IN CARITATE PATER SALUTEM.

Quamvis corporali specie^b amici disiungantur, tamen caritatis officio semper praesentes esse queunt. Nec terrarum longinquitate separantur, qui dilectionis dulce-

208. ^a) S 1 littera maiuscula hic initium facit novae epistolae, quam S 1* cum ea, quae antecedit 207, confundit. Jaffé igitur recte separavit quae Frobenius falso coniunxerat. ^b) rege S 1. ^c) testamon. S 1. ^d) catholica S 1. ^e) praesentia S 1.

209. ^a) Lemma: Albinus ad Calvinum presbiterum T*; Epistola ad Calvinum presbiterum A 1. ^b) praesentia A 1, A 2.

1) Sabionensem; cf. supra p. 321; Jaffé Reg. 2495. 2) episc. Curiensem. 3) Aquileiensem. 4) Contra Felicem Urgellitanum episcopum libri tres ed. Madrisius, S. Paulini opp. p. 95—168. 5) Anno 800. (non anno 796, ut Madrisio placuit). J. 6) Aquisgrani medio m. Iunio 800; v. ep. 207 supra p. 344 n. 8. 7) Lugdunensis. 8) Cf. supra p. 333 n. 4. 9) ep. 207 supra p. 345. 10) Laidradum. Hinc intellegimus scripsisse hanc epistolam Alcvinum in coenobium S. Martini nondum reversum. J. 11) et monacho cellae S. Stephani. Cf. infra pp. 347. 349 haec verba: Nihil tibi deesse aestimo in cella sancti Stephani et discretio ... quae inter monachos mater virtutum esse dicitur.